

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB14 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB14 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2005 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb14-txt-shoot-n24.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 22

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB14:24

#

At Jesus Christus døde for mine Synder, udtrykker vistnok, hvor stor Naaden er, men tillige, hvor store mine Synder ere, hvor uendelig langt jeg er fra Gud, at han kun paa det Vilkaar vil indlade sig med mig. Man kan derfor sige: dette er Majestæts-^aUdtrykket for Guds Majestæt, at for at jeg skal turde henvende mig til ham, saa han vil indlade sig med mig, krævedes et saadant Offer, en saadan Mellembestemmelse. Forsoningen i denne dybeste Forstand kunde derfor »Mennesket« ikke opfinde; thi intet Msk kunde ved sig selv tænke saa ophøiet om Guds Ophøiethed. Kun Gud selv veed, hvor uendelig ophøiet han er. Og da er det det Mærkelige, at just som Gud vil udtrykke sin Nedladdenhed, udtrykker han tillige indirecte sin uendelige Ophøiethed. Jeg er villig til at lade mig forlige med Mskene siger han (hvilken Nedladdenhed!) paa det Vilkaar, at min Søn lader sig offre for Eder – hvilken uendelig Ophøiethedens Afstand, naar det er det eneste Vilkaar!

a eller Respekts-